

توانمندسازی روان شناختی: راهبردی برای ارتقاء تصمیم‌گیری مشارکتی و رفتارهای فرا نقشی

دکتر محمد حسنی^{۱*}، جواد مجیدی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۵/۳۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۵/۰۱

چکیده

پیش زمینه و هدف: در این پژوهش رابطه بین تصمیم‌گیری مشارکتی (متغیر پیش بین)، رفتارهای فرا نقشی (متغیر ملاک) با توانمندسازی روان شناختی (متغیر میانجی) کارکنان دانشگاه علوم پزشکی ارومیه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

مواد و روش کار: جامعه آماری تحقیق شامل کلیه کارکنان دانشگاه علوم پزشکی ارومیه به تعداد ۴۸۰ نفر و نمونه تحقیق مشتمل از ۲۱۴ نفر کارمند زن و مرد می‌باشد که با شیوه نمونه گیری تصادفی - طبقه‌ای انتخاب شدند. روش تحقیق توصیفی از نوع همبستگی بوده و برای تحلیل داده‌ها از روش‌های آمار توصیفی مانند شاخص‌های گرایش مرکزی، شاخص‌های پراکنده‌گی و آمار استباطی شامل ضرب همبستگی و رگرسیون چندگانه استفاده شده است.

یافته‌ها: نتایج تحقیق نشان می‌دهد که متغیر توانمندسازی روان شناختی و مؤلفه‌های آن یعنی: تأثیرگذاری، استقلال و معنی داری (بجز مؤلفه خودآرایی) نقش میانجی در رابطه بین تصمیم‌گیری مشارکتی با رفتارهای فرا نقشی کارکنان دارند و بین تصمیم‌گیری مشارکتی و توانمندسازی روان شناختی کارکنان رابطه مثبت و معنا داری وجود دارد، همچنین رفتارهای فرا نقشی کارکنان به توانمندسازی و همه مؤلفه‌های آن بجز استقلال بستگی دارد.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به نتایج فوق توجه به توانمندسازی روان شناختی کارکنان به عنوان عامل تأثیرگذار در میزان مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری‌ها و بروز رفتارهای فرا نقشی آن‌ها حائز اهمیت می‌باشد.

کلید واژه‌ها: تصمیم‌گیری مشارکتی، رفتارهای فرا نقشی، توانمندسازی روان شناختی کارکنان، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه

دو ماهنامه دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه، دوره دهم، شماره ششم، پی در پی ۴۱، بهمن و اسفند ۱۳۹۱، ص ۷۷۹-۷۷۲

آدرس مکاتبه: ارومیه، خیابان والفجر ۲، روپروی صدا و سیما، دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه ارومیه، تلفن: ۰۹۱۴۱۴۷۸۴۰۰

Email: MHS_105@yahoo.com

مقدمه

یک سازه رابطه‌ای یا ارتباطی که طی آن یک رهبر یا مدیر قدرت خود را با زیرستان خودش سهیم می‌داند در نظر گرفته می‌شود (۱). توانمندسازی نیروی انسانی از نقطه نظر رویکرد مکانیکی، فرایندی است که طی آن مدیریت ارشد یک بینش روش را تدوین کرده و برنامه‌ها و وظایف معین برای نیل به آن در سازمان ترسیم می‌نماید. اما از دهه ۱۹۹۰ به بعد، نظریه‌پردازان و صاحب نظران روان شناسی سازمانی مفهومی جدید از توانمندسازی ارایه کرده‌اند.

یکی از مفاهیمی که در راستای بالندگی منابع انسانی مطرح گردیده، توانمندسازی کارکنان است. مفهوم توانمندسازی نخستین بار در دهه ۱۹۹۰ مطرح شد. تا دهه ۱۹۹۰ توانمندسازی نیروی انسانی را به معنی اقدامات و راهبردهای مدیریتی مانند تفویض اختیار و قدرت تصمیم‌گیری به رده‌های پایین تر سازمان می‌دانستند. این نوع نگاه به توانمندسازی را رویکرد مکانیکی نامیده‌اند. بر اساس این دیدگاه، توانمندسازی به عنوان

^۱ دانشیار دانشگاه ارومیه (لویستنده مسئول)

^۲ کارشناس ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه ارومیه

معنی دار بودن^۲: معنی دار بودن عبارتست از ارزش گذاری به اهداف و مقاصد کاری که در ارتباط با ایده آل‌های فردی و استانداردها مورد قضاوت قرار می‌گیرد^(۳).

شاپیستگی^۴: شایستگی یا کارآیی نقش کاری فرد یا مهارت فردی، یک عقیده شخصی است مبتنی بر توانایی فرد برای انجام فعالیتهای کاری با مهارت و توان خود، این بعد بیشتر مفهوم خود ارزشی شایستگی را مورد تاکید قرار می‌دهد^(۴).

خود مختاری^۵ (استقلال): خود مختاری نوعی استقلال در شروع و تداوم رفتارهای مربوط به کار و فرایند انجام آن، که شامل انتخاب شیوه‌ها و روش‌های کاری می‌باشد را انگکاس می‌دهد^(۵). تأثیرگذاری^۶: عبارتست از میزان تأثیری که یک فرد در استراتژی و نتایج اجرایی و عملیاتی شغل می‌تواند بگذارد و یا میزان ادراک شخص از تأثیرگذاری وی روی نتایج کاری می‌باشد^(۶).

در این راستا توانمندسازی روان‌شناختی ظرفیت‌های بالقوه‌ای را برای بهره برداری از سرچشمه توانایی‌های انسانی، که از آن استفاده نمی‌شود در اختیار می‌گذارد و فرایندی است که در آن از طریق توسعه و گسترش قابلیت افراد و تیم‌ها به بهبود و بهسازی مستمر عملکرد کمک می‌شود^(۷).

در یک نگاه سبب شناختی می‌توان عنوان نمود که توانمندسازی روان‌شناختی نقش بسزایی در رفتارهای فرا‌نقشی^۸ (رفتار شهروندی سازمانی) دارد. رفتارهای فرا‌نقشی برای اولین بار توسط کاتز^۹ مطرح شد و سپس توسط افراد دیگری مانند اسمیت و ارگان^{۱۰} تکمیل شد. رفتارهای فرا‌نقشی، به عنوان رفتارهای اختیاری که در جهت افراد یا سازمان هدایت شده و فراتر از انتظارات نقشی موجود بوده و در جهت سود رساندن به سازمان

این رویکرد بر ادراک افراد از توانمندسازی تمرکز می‌کند و چگونگی درک توانمندسازی از سوی زیردستان و کارکنان را تشریح می‌نماید، به عبارت دیگر بر طبق این نگرش توزیع قدرت لزوماً منجر به توامند شدن نیروی انسانی نمی‌شود. چرا که کارکنان ممکن است چنین تصویری نداشته باشند و چنین فرضی این رویکرد را به یک فرایند ارگانیک و پایین به بالا تبدیل می‌کند که طبق آن توامندسازی زمانی رخ می‌دهد که حالات روان‌شناختی، تصور توامندسازی را در کارکنان ایجاد نماید^(۲).

توامندسازی روان‌شناختی به عنوان سازه انگیزشی^۱، یک نیاز ضروری برای خود مختاری می‌باشد یا یک عقیده، یا نظر در خود کارآمدی افراد می‌باشد. بر اساس این مفهوم سازی، قدرت نقش مهمی در آمادگی انگیزشی افراد دارد. هر استراتژی مدیریتی یا تکنیکی که کارکنان را راضی کند، نیازمند خود مختاری یا عقاید محکم در خود کارآمدی افراد می‌باشد که آن‌ها می‌توانند قدرت بیشتری را احساس کنند. بر عکس هر استراتژی که خود مختاری افراد را کم کرده یا عقاید ضعیف در خود کارآمدی می‌تواند احساس عدم قدرت در افراد را تقویت کند^(۱). توماس و ولتهوس معتقدند که این مفهوم نمی‌تواند با یک بعد تعریف شود. آنان توامندسازی روان‌شناختی را فرایند انگیزش درونی شغلی می‌دانند که شامل چهار حوزه روان‌شناختی یعنی احساس تأثیرگذاری، شایستگی، احساس معنی دار بودن و حق انتخاب می‌شود و برای اولین بار در ادبیات مدیریت وارد کردند. اسپریتر (۱۹۹۶) با توجه به الگوی توماس و ولتهوس، توامندسازی روان‌شناختی را به عنوان یک مفهوم انگیزشی مت Shank از چهار بعد شایستگی، خود مختاری، معنی دار بودن و تأثیرگذاری تعریف کرده است. این ابعاد نشان‌دهنده یک جهت گذاری شخصی به نقش کارمند در سازمان است.

² meaning

³ Self - Efficacy(Competence)

⁴ Self - Determination

⁵ Impact

⁶ organizational citizenship behavior (OCB)

⁷ Katz

⁸ Smith & Organ

¹ motivational construct

دروني و بروني مي تواند بر عملکرد سازمان به خصوص در شرایط بحراني نقش مثبت و تأثير گذاري داشته باشد. با توجه به اهميت و ضرورت منابع انساني کارآمد و توانا در تحقق اهداف سازمانی، اين پژوهش بر آن است که به بررسی رابطه بين متغيرهای تصميم گيري مشاركتی، رفتارهای فرا نقشی و توانمند سازی روان شناختی در بين کارکنان و مدیران ستادي دانشگاه علوم پزشکی اروميه پرداخته و همچنین در صدد است تا ميزان توانمندی های بالقوه منابع انساني دانشگاه علوم پزشکی را سنجideh و اطلاعاتی جهت استفاده مدیران و مسئولان دانشگاه ارائه کند.

در مجموع بر اساس آنچه بيان گردید، فرضيههای پژوهش به شرح زير تنظيم شدهاند.

فرضيه اول: بين توانمندسازی روان شناختی کارکنان و رفتارهای فرا نقشی آنان رابطه وجود دارد.

فرضيه دوم: بين مؤلفه های توانمندسازی روان شناختی کارکنان و رفتارهای فرا نقشی آنان رابطه وجود دارد.

فرضيه سوم: بين توانمندسازی روان شناختی کارکنان و تصميم گيري مشاركتی آنان رابطه وجود دارد.

فرضيه چهارم: بين رفتارهای فرا نقشی کارکنان و تصميم گيري مشاركتی رابطه وجود دارد.

فرضيه پنجم: رفتارهای فرا نقشی کارکنان به توانمندسازی آنان بستگی دارد.

فرضيه ششم: توانمندسازی روان شناختی کارکنان نقش ميانجي را در رابطه بين تصميم گيري مشاركتی و رفتارهای فرا نقشی آنان ايفا مي کند.

مي باشد، تعريف شده است (۵). رفتارهای فرا نقشی به عنوان يك ترکيب يا سازه چند بعدی بوده و اساساً شامل دو بعد: نوع دوستي و پذيرش عمومي مي باشد (۶). ارگان (۵) رفتارهای فرا نقشی را در پنج بعد وظيفه شناسی^۱، ادب و مهرباني^۲، نوع دوستي^۳، مردانگي^۴ و خوش خويي^۵ خلاصه کرده که از مجموع اين ابعاد، رفتارهای فرا نقشی کلي حاصل مي شود (۷).

وظيفه شناسی^۶: وظيفه شناسی عبارتست از رفتارهایي که فرد را در انجام وظایف خود، در حدی بالاتر از سطوح مورد انتظار هدایت مي کنند (مثلاً فرد ناهار خوردن خود را طول نمي دهد يا جز در موارد ضروري کارش را تعطيل نمي کند) (۷).

نوع دوستي^۷: نوع دوستي کمک به همكاران در عملکرد مربوط به وظایفشان مي باشد (۷).

جوانمردي^۸: به تحمل شرایط اجتناب ناپذير ناراحت کننده در کار بدون شکایت و ابراز ناراحتی اشاره مي کند (۷).

ادب و نزاکت^۹: عبارت از رفتارهای مؤدبانه ای که از ايجاد مسئله و مشكل در محل کار جلوگيری مي کند (۷).

فضيلت مدنی (آداب اجتماعي)^{۱۰}: اين رفتار از علاقه يا تعهد به سازمان ناشي مي شود و منعكس کننده شناخت فرد است از اينكه او جزئي از يك کل بزرگ تر است و همان طور که شهروندان در قبال جامعه مسئول هستند او نيز به عنوان يك عضو سازمان مسئوليت هاي را در قبال سازمان بر عهده دارد (۷).

رفتارهای فرا نقشی بهره وری کارکنان و گروه های کاري را افزایش مي دهد، کار تيمى را تشویق مي کند، ايجاد و تقويت رفتارهای فرا نقشی، به عنوان واکنش های مثبت ناشي از عوامل

مواد و روشها

اين پژوهش از نظر هدف کاربردي و از نظر نحوه جمع آوري داده ها توصيفي از نوع همبستگي مي باشد. جامعه مورد پژوهش شامل كلیه کارکنان مرد و زن دانشگاه علوم پزشکی ارومیه که

¹ conscientiousness

² Courtesy

³ Altruism

⁴ Sportsmanship

⁵ Civic virtue

⁶ Conscientiousness

⁷- Altruism

⁸ Sportsmanship

⁹ Courtesy

¹⁰ Civil Virtue

برای تجزیه و تحلیل نتایج از داده‌های جمع آوری شده، رگرسیون چندگانه و ضریب همبستگی پیرسون به منظور تعیین ارتباط بین متغیرهای پژوهش و به منظور تجزیه و تحلیل توصیفی داده‌های پژوهش از روش‌های آمار توصیفی مانند شاخص‌های گرایش مرکزی (نما، میانه و میانگین)، شاخص‌های پراکنده (دامنه تغییرات، واریانس و انحراف معیار)، توسط نرم افزار spss (دامنه تغییرات، واریانس و انحراف معیار)، برای ارزیابی این نتایج استفاده قرار گرفت.

یافته‌ها

جدول (شماره ۱) میانگین و انحراف استاندارد نمرات کارکنان را در هر یک از متغیرهای پژوهش شامل توانمندسازی کارکنان، ابعاد توانمندسازی روان‌شناختی کارکنان، رفتارهای فرا نقشی و تصمیم‌گیری مشارکتی نشان می‌دهد.

اطلاعات جدول شماره (۲) نمایانگر آن است که با سطح اطمینان ۹۹٪ درصد بین توانمندسازی روان‌شناختی کارکنان با رفتارهای فرا نقشی کارکنان رابطه مثبت و معنادار وجود دارد ($R=.45$). همچنین تمامی ابعاد توانمندسازی کارکنان با رفتارهای فرا نقشی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد ($R=.29$) ($R=.27$) ($R=.28$) ($R=.38$). بین توانمندسازی کارکنان و تصمیم‌گیری مشارکتی ($R=.27$) و رفتارهای فرا نقشی با تصمیم‌گیری مشارکتی ($R=.14$) نیز رابطه مثبت و معنادار وجود دارد.

تعداد آن‌ها ۴۸۰ نفر بودند که از میان آنان با توجه به جدول مورگان تعداد ۲۱۴ نفر به شیوه تصادفی انتخاب شدند و داده‌های مورد نیاز جمع آوری شد. تصمیم‌گیری مشارکتی با استفاده از پرسشنامه مارکولین و میانگین^۱ که در سال ۱۹۹۰ ساخته شده اندازه گیری شده است. روایی این پرسشنامه از نوع صوری و پایابی کلی این مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۵ می‌باشد. برای سنجش رفتارهای فرا نقشی از پرسشنامه ساخته شده توسط پودساکف^۲، مکنزی^۳، مورمن^۴ و فیتر^۵ (۱۹۸۸) استفاده گردیده است. پایابی کلی این ابزار با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۷۹ می‌باشد و پایابی محاسبه شده برای هر یک از مؤلفه‌ها عبارتند از: نوع دوستی ۰/۷۴، وجود کاری ۰/۶۰، جوانمردی ۰/۷۰، ادب ۰/۶۶ و فضیلت مدنی ۰/۷۰. روایی این مقیاس توسط دو نفر از اعضای هیئت علمی گروه علوم تربیتی مورد بررسی قرار گرفته است.

توانمندسازی کارکنان با استفاده از مقیاس توانمندسازی روان‌شناختی اسپریتز (۲۰۰۶) که توسط عبدالahi (۱۳۸۵) در ایران هنجاریابی شده اندازه گیری شده است. پایابی کلی این مقیاس با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۱ و برای هر یک از مؤلفه‌ها عبارتست از: تأثیرگذاری ۰/۸۴، خودآرایی ۰/۸۵، معنی دار بودن ۰/۸۹ و استقلال ۰/۸۱. بدست آمد و روایی این پرسشنامه نیز توسط دو نفر از اعضای هیئت علمی گروه علوم تربیتی بررسی شده است.

جدول شماره (۱): شاخص‌های توصیفی میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای مورد پژوهش

متغیرها شاخص‌ها	توانمندسازی روان‌شناختی	تأثیر	استقلال	شاخص‌گیری	معنی دار بودن	رفتارهای فرا نقشی	تصمیم‌گیری مشارکتی
میانگین	۴۵/۳	۹/۶	۱۰	۱۲/۸	۱۲/۵	۶۹/۲	۶۲/۴
انحراف استاندارد	۶/۳	۲/۴	۲/۷	۱/۸	۲/۳	۶/۹	۱۱/۲

1 Mrkolin & Moshanco

2 Podsakoff

3 Mackenzie

4 Moorman

5 Fitter

جدول شماره (۲): همبستگی بین مؤلفه‌های توانمندسازی روان‌شناختی کارکنان با متغیرهای پژوهش

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	سازه
						۱	توانمندسازی
					۱	.۰۶۲ **	تأثیر
				۱	.۰۴۰ **	.۰۷۶ **	استقلال
			۱	.۰۱۹ **	.۰۰۴	.۰۵۶ **	شاپیستگی
		۱	.۰۴۴ **	.۰۳۱ **	.۰۱۸ **	.۰۷۱ **	معنی دار بودن
	۱	.۰۳۸ **	.۰۲۸ **	.۰۲۹ **	.۰۲۷ **	.۰۴۵ **	رفتارهای فرا نقشی
۱	.۰۱۴ *	.۰۰۶	.۰۰۵	.۰۲۸ **	.۰۳۲ **	.۰۲۵ **	تصمیم‌گیری مشارکتی

**=P<0.01

فرضیه پنجم: رفتارهای فرا نقشی کارکنان به توانمندسازی روان‌شناختی آنان بستگی دارد.

جدول شماره (۳): ضرایب معادله رگرسیون مؤلفه‌ای توانمندسازی بر رفتارهای فرا نقشی

سطح معناداری	t	β	SE	B	متغیر
.۰۰۰	۱۲/۱۲۵		.۳/۴۵	.۴۵/۳۳	مقدار ثابت
.۰۰۰	۲/۶۹۴	.۰/۱۸۱	.۰/۱۹۲	.۰/۵۱۸	تأثیر گذاری
.۰۱۲۳	۱/۵۵۰	.۰/۱۰۸	.۰/۱۷۸	.۰/۲۷۵	استقلال
.۰۰۳۴	۲/۱۳۲	.۰/۱۴۶	.۰/۲۵۴	.۰/۵۴۱	شاپیستگی
.۰۰۱	۳/۵۱۱	.۰/۲۴۹	.۰/۲۰۸	.۰/۷۳۰	معناداری
		R=.۰/۴۶۴	R ^۲ =.۰/۲۱۵	F=۱۴/۲۵۰	sig=.۰/۰۰۰

نقشی را تبیین می‌کنند.

بر اساس مقادیر جدول فوق می‌توان چنین استنباط کرد که از

فرضیه ششم: توانمندسازی کارکنان نقش میانجی در رابطه

مجموع مؤلفه‌های توانمندسازی فقط مؤلفه استقلال از معادله

بین تصمیم‌گیری مشارکتی و رفتارهای فرا نقشی آنان ایفا

رگرسیون حذف می‌شود. سه مؤلفه باقی مانده که در

p<0.05 می‌کند.

p<0.05 می‌باشد. ۰.۲۱ درصد از تغییرات متغیر رفتارهای فرا

جدول شماره (۴): ضرایب رگرسیون تصمیم‌گیری مشارکتی بر رفتارهای فرا نقشی با کنترل توانمندسازی

سطح معناداری	t	β	SE	B	متغیر
.۰۰۰	۱۵/۱۱۷		.۳/۰۸۵	.۴۶/۶۳۶	مقدار ثابت
.۰۰۰	۷/۴۱۰	.۰/۴۵۴	.۰/۰۶۷	.۰/۴۹۹	توانمندسازی
.۰۰۰	۱۴/۷۳۹		.۳/۱۴۶	.۴۶/۳۶۳	مقدار ثابت
.۰۰۰	۷/۰۳۵	.۰/۴۴۶	.۰/۰۷۰	.۰/۴۹۱	توانمندسازی
.۰۰۱	.۰/۴۶۶	.۰/۰۳۰	.۰/۰۶۹	.۰/۰۳۲	تصمیم‌گیری
		R=.۰/۴۵۴	R ^۲ =.۰/۰۲۰۶	F=۵۴/۹۰۵	sig=.۰/۰۰۰
		R=.۰/۴۵۴	R ^۲ =.۰/۰۲۰۷	F=۲۷/۴۶۰	sig=.۰/۰۰۰

تیلور و بوگتج (۱۹۹۶) نیز تایید شده است. تیلور و بوگتج به این نتیجه دست یافتند که معلمان مشارکت پایینی را در زمینه تصمیم‌گیری‌های مدیریتی از قبیل: ساختار اداری و سازمانی مدارس، توسعه روش‌ها در زمینه ارزیابی معلمان، اهداف، مشارکت در سیاست‌های مدرسه محوری گزارش می‌کنند. هنسون (۲۰۰۱) در پژوهش خود دریافت که معلمانی که مشارکت بالایی در تصمیم‌گیری دارند و فرصت‌هایی برای رشد حرفه‌ای در اختیار آن‌ها گذاشته می‌شود می‌تواند بر کار خود تأثیر بگذارد، احترام دریافت کنند و عملکرد خوبی داشته باشند. یافته‌های جی و همکاران، (۲۰۰۶) نشان می‌دهد که توانمندسازی معلمان در ارتباط با مشارکت در تصمیم‌گیری و رفتارهای فرا‌نقشی، نقش میانجی بازی می‌کند. مشارکت معلمان در فرایندهای تصمیم‌گیری سبب می‌شود که معلمان نقش‌های جدیدی را به عهده بگیرند و فراتر از انتظارات رسمی خودشان عمل کنند. مشارکت معلمان در تصمیم‌گیری انگیزش معلمان را بالا برده، معلمان احساس خود کارآمدی و استقلال در تصمیمات شخصی و مدرسه‌ای می‌کنند. همچنین این نتایج با یافته‌های وات و شفر^۲ (۲۰۰۵) هم خوانی دارد. آنان در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که احتمال بیشتری وجود دارد که کارمندان توانمند با رفتارهای فرا‌نقشی درگیر شوند (۱۳).

بین مشارکت کارکنان در تصمیم‌گیری و توانمندسازی روان‌شناختی آنان یک رابطه خطی مستقیم وجود دارد که با نتایج تحقیق ضیائی و همکاران (۱۳۸۷) با عنوان نقش رهبری معنوی در توانمندسازی کارکنان دانشگاه تهران هم خوانی دارد. ایشان در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که دانشگاه‌هایی که از رهبری معنوی برخوردارند و می‌توانند با ایجاد انگیزه در کارکنان، ارائه اطلاعات به آنان و با تفویض اختیارات بیشتر، کارکنان را در فرایند

مقادیر قسمت اول جدول ۴ نشان می‌دهد که متغیر توانمندسازی حدود ۶.۲۰ در صد از تغییرات متغیر رفتارهای فرا‌نقشی را تبیین می‌کند. بر اساس مقادیر قسمت اول جدول ۴ مشخص می‌شود که متغیر تصمیم‌گیری مشارکتی تنها ۰/۰۵ درصد از تغییرات متغیر رفتارهای فرا‌نقشی را تبیین می‌کند و ضریب آن در سطح ۰.۰۵ p < معنادار است. اما با کنترل متغیر توانمندسازی که نتایج آن در قسمت دوم جدول ۴ آمده است، ضریب رگرسیون متغیر تصمیم‌گیری مشارکتی در سطح ۰.۰۵ p < معنادار نبوده و لذا از معادله رگرسیون حذف می‌شود. بر این اساس می‌توان نتیجه گرفت که متغیر توانمندسازی روان‌شناختی نقش میانجی را در رابطه بین متغیر تصمیم‌گیری مشارکتی و متغیر رفتارهای فرا‌نقشی ایفا می‌کند.

بحث و نتیجه گیری

جونس^۱ (۱۹۹۶) بیان می‌دارد که توانمندسازی برابر است با درک نیازها، ظرفیت‌ها و توانائی‌های منابع انسانی و ایجاد جو اعتماد و کمک به افراد برای استفاده از حداکثر توانائی‌ها برای رسیدن به اهداف سازمانی (۸). در خصوص هدف پژوهش، مبنی بر تعیین رابطه بین رفتارهای فرا‌نقشی با توانمندسازی روان‌شناختی کارکنان و بعد توانمندسازی روان‌شناختی با رفتارهای فرا‌نقشی یافته‌ها بر وجود رابطه معنی دار بین متغیرهای تحقیق تاکید دارد. توانمندسازی کارکنان بر رفتارهای فرا‌نقشی اثرات مثبتی دارد و کیفیت خدمات را بهبود می‌بخشد. این نتایج با تحقیقات خالصی و همکارانش (۱۳۸۸) هم خوانی دارد. آن‌ها در تحقیق مذکور به این نتیجه دست یافتند که کارکنانی رفتارهای فرا‌نقشی از خود نشان می‌دهند که، قادر به افزایش خدمات و افزایش توامنندی خود هستند، چرا که آن‌ها تلاش می‌کنند تا به بهترین نحو به دیگران کمک کنند. این فرضیه در تحقیقات دوک و جانسور (۱۹۹۰) و

^۱ Wat & Shaffer

² Johns

که ارتباط معناداري بین این دو متغير نشان داده شده است
می توان گفت که توانمندسازی کارکنان می تواند تغييرات متغير
رفتارهای فرا نقشی آنان را تبيين کند.

ياfتههای تحقیق نشان می دهد که متغير توانمندسازی و
مؤلفههای آن یعنی: تأثیرگذاری، استقلال و معنی داری (جز مؤلفه
خودآرایی) نقش میانجی در رابطه بین تصمیم گیری مشارکتی با
رفتارهای فرا نقشی کارکنان دارند و بین تصمیم گیری مشارکتی و
توانمندسازی کارکنان رابطه مثبت و معنا داری وجود دارد،
همچنین رفتارهای فرا نقشی کارکنان به توانمندسازی
روانشناسی و همه مؤلفههای آن بجز استقلال بستگی دارد. لذا با
توجه به نتایج فوق توجه به توانمندسازی کارکنان به عنوان عامل
تأثیرگذار در میزان مشارکت کارکنان در تصمیم گیری های
مدیریتی و بروز رفتارهای فرا نقشی آنها حائز اهمیت می باشد.

تصمیم گیری سازمان مشارکت داده و موجبات توانمندسازی آنان
را فراهم سازند (۱۴).

بين تصمیم گیری مشارکتی و رفتارهای فرا نقشی کارکنان
رابطه وجود دارد. در این خصوص جونز در پژوهشی با عنوان
ارتباط توانمندسازی با روحیه و طرز رفتار (رفتارهای فرا نقشی)
ملعلمان دوره راهنمایی این موضوع را تایید کرده و نشان می دهد
که بین رفتارهای فرا نقشی (تمام مؤلفهها) و تصمیم گیری
مشارکتی رابطه معناداری وجود دارد (۱۵).

با توجه به تحقیقات و مقالات بررسی شده از جمله نتایج
پژوهش جدی (۱۳۸۸) که بیان می کند بین توانمندسازی
روانشناسی کارکنان و رفتارهای فرا نقشی آنان ارتباط معناداری
وجود دارد و همچنین تحقیقات وات و شفر (۲۰۰۵) که نتیجه
می گیرند احتمال بیشتری وجود دارد که کارمندان توانمند با
رفتارهای فرا نقشی درگیر شوند و با توجه به نتایج تحقیق حاضر

References:

- Rinehart, JS, Short PM. Job satisfaction and empowerment among teacher leaders, reading recovery teachers, and regular classroom teachers. Educ 1994; 114(4): 570-80
- Abdollahi B, Nave Ebrahim A. staff empowerment key gold for Human Resource management. 1st Ed. Tehran: Virayesh; 2006.
- Spreitzer. GM. Psychological empowerment in The Work place: Dimensions and validation. Academy Manag J 1995; 38(5): 1442-65.
- Madsen J, Hipp KA. The impact of leadership style on creating communy in public and private school. Int J Educ Reform 1999;8(3): 260-73.
- Organ DW. Organizational Citizenship Behavior: The Good Soldier Syndrome. Lexington Books: Lexington, MA; 1988.
- Chen SX, Carey TP. Assessing citizenship behavior in education contexts the role of personality, motivation, and culture. J Psychoeduc Assess 2009; 27 , 125-37.
- Naami A, shokrkon H. Relationship with simple and multiple organizational justices in organizational behavior, civil employees in an industrial organization. Ahvaz. J psycho employees. 8: 12-5.
- Johns JL. A concept analysis of trust. J Advanc Nurs 1996; 24(1): 76-83.
- Khales N, ghaderi A, khosgam M, borhani Nejad VR, Toroski MT. The relationships between organizational citizenship behavior and staffs empowerment in Health centers of Tehran University of Medical Sciences: 2010. J Health admin 2011; 13(42).
- Taylor BL, Bogotch JE. school-level effects of teacher participation in decision making. Educational evaluation and analysis 1994; 16: 302-19.

11. Henson Rk. Empwerment, self -efficacy and climate, teaching and teacher education 2001, 17,819-36.
12. Jay R. Dee Alan B. Henkin and Carole A. Singleton. Organizational Commitment of Teachers in Urban Schools: Examining the Effects of Team Structures. Urban eduacation 2006; 41: 603-27.
13. Wat D, Shaffer MA. Equity and Relationship quality influence on organization citizenship behaviors, the mediating role of trust in the supervisor and empowerment. Personnel review 2005; 34: 406-22.
14. Jeddi A. The Study of Relationship between Teachers Empowerment and Teachers Organizational Commitment, Professional Commitment and Organizational Citizenship Behavior in District One of Tabriz City. "Dissertation" Urmia: Urmia University ; 2010.
15. Jones. Teacher empowerment and teacher moral. "Dissertation" Carolina: Carolina state University; 2000.